

РЕШЕНИЕ

№ 2117

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11266** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. И. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], със съдебен адрес: [улица], ет. 1, ап. 2, срещу решение от 12.10.2023 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО) 16-ти състав по нахд № 14731/2020 г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-011392 от 13.06.2019 г., издадено от ВПД началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което за нарушение на чл. 103 от ЗДвП на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200,00 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, и за нарушение на чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. второ от ЗДвП – „глоба“ в размер на 10,00 лв.

В касационната жалба се изложени доводи за неправилност на оспореното съдебно решение поради постановяването му в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди се, че не са описани ясно и в достатъчна степен чрез посочване на всички относими към състава факти нарушенията, за които е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. На следващо място, се поддържа, че СРС неправилно

е приложил материалния закон, извършил е едностранен анализ на фактите и обстоятелствата, като е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което от своя страна е довело до постановяване на неправилен и незаконосъобразен акт. Иска се от съда да отмени решението и да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание по делото касационният жалбоподател се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата и релевира възражения за изтекла абсолютна погасителна давност за наказателно преследване съгласно чл. 80 и чл. 81 от Наказателния кодекс (НК). Претендира отмяна на наказателното постановление и прекратяване на административнонаказателното производство.

Ответната страна в касационното производство - Столична дирекция на вътрешните работи при МВР, не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира решението за валидно и допустимо.

Настоящата съдебна инстанция намира за правилни фактическите установявания на Софийски районен съд и приема, че на 06.06.2019 г., малко след полунощ, М. М. управлявал лек автомобил марка „Волво“, модел „В 50“, с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], по бул. Н. П. с посока на движение от ул. Л. към бул. Ц. Б. III. В колата се е намирало и лице от женски пол на видима възраст около 20-25 години. По същото време в района патрулирали старши полицаи И. М. и Р. Р. от Отдел „Специализирани полицейски сили за опазване и възстановяване на обществения ред“ към СДВР, които подали сигнал със стоп-палка на водача да спре с цел извършване на рутинна проверка. Водачът възприел отпращения към него сигнал и рязко променил траекторията си на движение, като предприел маневра по завиване в обратна посока и тръгнал по локалното платно на булевард Н. П.. Органите на реда го последвали с активирани светлинен и звуков сигнал на полицейския си автомобил. Последвало преследване в периметър от няколко преки, при което водачът ускорявал скоростта си на движение в опит да избяга и да осуети извършването на проверка. След като в крайна сметка превозното средство било спряно на кръстовището на бул. Н. П. и бул. Ц. Б. III, водачът бил установен като М. И. М., а осъществената проверка с техническо средство отчела положителен резултат за употреба на наркотично вещество - канабис, поради което му бил издаден талон за медицинско изследване. При проверка на документите М. не представил контролен талон към свидетелството си за управление на МПС.

Въз основа на така установените данни и на съставената от свидетеля И. М. М. докладна записка, мл. автоконтрольор при СДВР К. А. съставил на М. М. акт за установяване на административно нарушение № 090161/06.06.2019 г. за това, че при

подаден сигнал със стоп-палка не се е подчинил и продължил управлението на МПС, както и че е шофирал без да носи контролен талон към свидетелството си за управление на МПС. АУАН бил предявен на нарушителя, като последният го подписал без възражения по обстоятелствата в него. Такива не са постъпили и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. След преценка на всички налични доказателства от административнонаказващия орган е издадено наказателно постановление № 19-4332-011392/13.06.2019 г., с което за виновното извършване на нарушение на чл. 103 от ЗДвП на М. И. М. са наложени административни наказания глоба в размер на 200,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, и за нарушение на чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. второ от ЗДвП – глоба в размер на 10,00 лв.

Така изложената фактическа обстановка е установена от районния съд при спазване на съдопроизводствените правила, въз основа на анализ на представените по делото доказателства и доказателствени средства поотделно и като съвкупност.

Предвид гореизложеното и безспорно установената дата на извършване на деянията, а именно – 06.06.2019 г., настоящият съдебен състав намира, че е налице изтекла абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване на процесните нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. Това препращане е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност. Безспорно изтеклата давност е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административнонаказателното производство. Следователно в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл. 11 ЗАНН (в този смисъл и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд).

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, възможността да бъде реализирана отговорността за извършеното деяние се изключва при изтичане на предвидената в закона давност. Съгласно чл. 81, ал. 2 НК, вр. чл. 11 ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но на основание чл. 81, ал. 3 НК независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 НК. В случая, предвид датата на извършване на административното нарушение – 06.06.2019 г., на дата 06.12.2023 г. е изтекла предвидената в чл. 80, ал. 1, т. 5, вр. с чл. 81, ал. 3 НК абсолютна погасителна давност от 4.5 години, чийто резултат е погасяване на административнонаказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу дееца, да му наложи административно наказание и да го изпълни. Това правомощие, съответно погасяването му по давност, засяга самия процес, поради което административнонаказателното производство, в рамките на което процесното НП е издадено, следва да бъде прекратено.

Въз основа на гореизложеното към датата на съдебното заседание, с което е обявено

делото пред настоящата инстанция за решаване – 09.02.2024 г., са налице предпоставките на чл. 289, ал. 1 от НПК, вр. с чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК. Разпоредбите, уреждащи погасителната давност, са материалноправни и за спазването им касационната инстанция следи служебно. Предвид наличието на изтекла погасителна давност по чл. 81, ал. 3, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, не следва да бъдат обсъждани други материалноправни и процесуални основания за отмяна на решението на първостепенния съд. Същото следва да бъде отменено единствено на това основание, а по същество да бъде постановено решение за отмяната на наказателното постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 12.10.2023 г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение 16-ти състав по нахд № 14731/2020 г.

ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 19-4332-011392 от 13.06.2019 г., издадено от ВПД началник сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на М. И. М., ЕГН [ЕГН], за нарушение на чл.103 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200,00 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, и за нарушение на чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. второ от ЗДвП – „глоба“ в размер на 10,00 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.